

Proces formování moderní ukrajinské literatury spadá do období těžkých represí proti ukrajinským národním projevům. Ukrajina byla po celé 19. století rozdělena mezi cizí mocnosti: západní část patřila pod Rakouskou monarchii, východní část pod carské Rusko. O poznání těžší byla situace na východní (Naddněperské) Ukrajině. Zde, zejména za vlády carů Mikuláše I. (1825–1855), na konci vlády Alexandra II. (1855–1881) a za cara Alexandra III. (1881–1894), docházelo k intenzivním vlnám rusifikace, kdy byly potlačovány veškeré snahy, které vedly k vyjádření toho, že ukrajinský jazyk a kultura jsou odlišné od jazyka a kultury ruské. Přesto v této době s většími či menšími těžkostmi vznikala řada literárních, folkloristických, lingvistických a jiných vědeckých děl, která řadíme (spolu s jinou obrozeneckou aktivitou jejich autorů) k projevům ukrajinského národního obrození.